

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. L 16, str. 44)

Sentencja

1) *Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.*

2) *Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 69 z 24.3.2007.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nederlandse Raad van State w dniu 17 października 2007 r. — M. i N. Elgafaji przeciwko Staatssecretaris van Justitie

(Sprawa C-465/07)

(2008/C 8/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Nederlandse Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: M. i N. Elgafaji

Strona pozwana: Staatssecretaris van Justitie

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 15 lit. c) dyrektywy 2004/83/WE (¹) w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony należy interpretować w ten sposób, że przepis ten zezwala na udzielenie ochrony wyłącznie w sytuacji, do której znajduje zastosowanie art. 3 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności zgodnie z jego wykładnią dokonaną w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, czy też w ten sposób, że ochrona udzielana na

podstawie tego przepisu dyrektywy ma komplementarny lub inny charakter w stosunku do ochrony udzielanej na podstawie art. 3 konwencji?

2) W przypadku gdy ochrona udzielana na podstawie art. 15 lit. c) dyrektywy ma w stosunku do ochrony udzielanej na podstawie art. 3 konwencji komplementarny lub inny charakter: jakie kryteria należy stosować w takim przypadku przy ocenie, czy osobie, która uważa, że kwalifikuje się do objęcia ochroną uzupełniającą, rzeczywiście grozi ryzyko indywidualnego zagrożenia wynikające z przemocy o charakterze niedyskryminującym, tak jak tego wymaga art. 15 lit. c) w związku z art. 2 lit. e) dyrektywy?

(¹) Dz.U. L 304, str. 12.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgerichts Düsseldorf (Niemcy) w dniu 22 października 2007 r. — Dietmar Klarenberg przeciwko Ferrotron Technologies GmbH

(Sprawa C-466/07)

(2008/C 8/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dietmar Klarenberg

Strona pozwana: Ferrotron Technologies GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy przejęcie części przedsiębiorstwa lub zakładu przez innego pracodawcę w rozumieniu art. 1 pkt 1 lit. a) i b) dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (¹) ma miejsce jedynie wtedy, gdy część przedsiębiorstwa bądź zakładu jest nadal prowadzona przez nowego pracodawcę jako niezależna pod względem organizacyjnym część przedsiębiorstwa lub zakładu?

(¹) Dz.U. L 82, str. 16.